

Sv. Pius V.

Plinio de Oliveira

5. mája 2019 † Svätec týždňa † Svätec na máj

Životopisné dáta:

V 16. storočí, za vlády sv. Pia V. spravovali Maltu Rytieri Špitálskeho rádu sv. Jána. Bol to rehoľný vojenský rád, založený v stredoveku, presnejšie v roku 1080 v Jeruzaleme, krátko pred tým, ako križiaci dobyli Svätú zem. Preslávili sa ako Johaniti, Špitálnici, alebo Rytieri sv. Jána z Jeruzalema. So stratou Svätej zeme prišli aj Rytieri sv. Jána o domov a presťahovali sa na Rhodos a odtiaľ potom, začiatkom 16. storočia na Maltu. Začiatkom 18. storočia Napoleon rád z Malty vyhnal a tak presťahovali svoje veliteľstvo do Ríma, a meno

maltézskeho rádu si zachovali podnes. V časoch sv. Pia V. bola Malta predsunutou baštou Európy proti moslimským námorným nájazdom. Mohamedánske loďstvo malo domovské prístavy v Turecku a Severnej Afrike, v krajinách pod moslimskou vládou. Keď vzrastalo napätie, požiadal sv. Pius V. španielskeho kráľa Filipa II, aby prišiel na pomoc maltézskeho rytierom. Tu je časť z pápežovho listu španielskemu kráľovi.

“Nášmu najdrahšiemu synovi v Kristu, Filipovi II. Katolíckemu kráľovi Španielska, je isté a potvrdené, že náš najmocnejší nepriateľ, turecký sultán, pripravuje veľké loďstvo, flotilu, aká doposiaľ na svete nebola. Robí tieto prípravy s cieľom napadnúť Maltu a zničiť Vojenský rád sv. Jána a zabrať ostrov. Hovorí sa, že zabratím ostrova získa veľkú strategickú výhodu a tiež naprávi reputáciu, ktorú Turci získali predchádzajúcim obliehaním.

“Pretože rád takejto obrovskej sile nedokáže dlho vzdorovať, náš najdrahší syn Jean de la Valette, súčasný Veľmajster, musí prosieť o pomoc kresťanských kniežat, proti spoločnému nepriateľovi, nepriateľovi kresťanstva.

“Nepochybujeme, že Tvoje Veličenstvo a tvoj národ ochotne príde a pomôže mu.- Je to rovnako aj v Tvojom záujme, aby ostrov, tak blízko Sicílii a Itálii nepadol do nepriateľských rúk.”

Komentár Prof. Plinia:

Tento list má niekoľko krásnych aspektov. Prvý je to, ako sa pápež obracia na kráľa Filipa II. Oslovuje ho slovami: „Nášmu najdrahšiemu synovi v Kristu, Filipovi II, katolíckemu kráľovi.“ Tu vidíme, že podľa vtedajšieho protokolu mohol pápež oslovovať veľkých mocnárov na zemi tak, ako otec oslovuje svojich synov. Slovom „Náš najdrahší syn“ nazýva jedného z najmocnejších monarchov na svete, kráľa, nad ktorého ríšou slnko nikdy nezapadalo.

Titul „Katolícky kráľ“ je tiež nádherný. V priebehu času Svätý stolec udelil niektorým panovníkom tituly, aby odmenil ich veľké zásluhy pre Cirkev. Tak sa kráľ prvorodenej dcéry Cirkvi, Francúzska, označoval ako „Najkresťanskejší kráľ.“ Cisár Sv. rímskej ríše nemeckého národa, dedič Karola Veľkého, ktorého moc bola garantovaná Cirkvou sa tituloval „Jeho cisárske veličenstvo.“ Uhorský kráľ mal titul „Jeho Apoštolské veličenstvo“, kráľ Portugalska „Najvernejšie veličenstvo,“ anglický kráľ bol „Obranca viery“ a španielsky kráľ bol „Rex catholicus, Katolícky kráľ“, pretože Španielsko bolo katolíckou krajinou par excellence.

Nepredstavujte si, že tieto tituly boli len prázdny protokol. Tieto tituly prestupovali praktickú skutočnosť. V tomto liste pozorujeme, ako pápež píše kráľovi Španielska ako synovi a podáva mu jasnú logickú argumentáciu: „Maltézski rytieri, ktorí sú mi takí drahí a ktorí bránia kresťanstvo, potrebujú pomoc. Preto im musíš pomôcť.“ Čo by mohlo byť jednoduchšie a jasnejšie? Ak je španielsky kráľ Katolícky kráľ, musí pomôcť tej hŕstke katolíkov, ktorí bránia celé kresťanstvo.

To je v príkrom kontraste s modernými štátmi! Dnes, keby sme mali pápeža ako Pius V. – beda, ako strašne ďaleko sme od toho ! – tak by pre neho bolo nesmierne zložité pohnúť ktorúkoľvek svetskú hlavu štátu, aby pomohla Cirkvi alebo kresťanstvu. Aké jednoduché to bolo vtedy!

Je pravda, že pápež argumentoval aj tým, že to je v záujme Španielska. Pádom Malty, by boli španielske dŕžavy v Taliansku a na Sicílii smrteľne ohrozené. Ale to bol druhoradý dôvod. Ten základný argument bol, že Katolícka viera a záujmy kresťanstva boli ohrozené.

Boli to naozaj šťastné časy. Aké obrovské perspektívy! Ako viditeľne bol politický život osvecovaný veľkou vierou! Za takými časmi nostalgicky smútime. Nejestvuje väčšia nostalgia ako tá, ktorú cítime k časom, ktoré síce nepoznáme, ale ktorých atmosféru svojim katolícky zmyslom zachytávame. Je to veľký smútok, veľká radosť, ale aj veľká nádej, že sa raz Cirkev a kresťanstvo dožijú oveľa lepších časov.

Pretože dnes už niet katolíckych kráľov, ktorí by podporili kontrarevolúciu, na sviatok sv. Pia V. ho prosme, aby sa prihovril o nebeských kniežat, svätých anjelov, aby zostúpili a pomohli tej hŕstke rytierov, ktorí stále bojujú s nepriateľmi Cirkvi, ktorí nad nimi počtom a prostriedkami nesmierne prevažujú.

URL adresa článku: <https://christianitas.sk/sv-pius-v/>